

βορειοχειμώνο τό, ἀμάρτ. βορειοχειμώνο Σύμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βορρᾶς καὶ χειμῶνας.

Χειμῶν, κακοκαιρία μετὰ βορείου ἀνέμου: Ἄσμ.

Ἄν εἶναι βορειοχειμώνο, βάλε τοῖς γούνες κ' ἔλα.

βορὶ τό, Πελοπν. (Κορινθ. Μεσσ. Τρίκκ. Τριφυλ.)

βορὶ Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἄγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος σιτηροῦ αὐτοφυοῦς ἢ καλλιεργουμένου εὐτελοῦς ποιότητος χρησιμεύοντος ὡς τροφῇ τῶν ζώων ἢ πρὸς παρασκευὴν εὐτελοῦς ἄρτου.

βορίζω Ἀθῆν. Εὐβ. (Κουρ. Ὁρ.) Θήρ. Καπ. (Ἀνακ.

Αραβάν. Σινασσ. Φάρασ. κ.ά.) Κάρπ. Κρήτ. (Κασιδ.) Κύθν.

Λέσβ. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ.) Πάρ. Πελοπν.

(Βούρβουρ. Οἶν.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ.

Τραπ.) Ρόδ. Χίος κ.ά.—Λεξ. Περιδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ.

Βλαστ. 362 Πρω. Δημητρ. βορίζον Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

βορίζον Εὐβ. (Στρόπον.) Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ. κ.ά.)

Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βολίζω Κρήτ. βουλίζον Β. Εὐβ.

ἐβορίζω Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἡβο-

ρίζω Πόντ. (Ἀμισ. Ἀργυρούπ. Κοτύωρ. Ὁφ. Χαλδ.)

ἡγβορίζω Πόντ. (Ἀμισ.) βορῶ Ρόδ. βορίζον Τσακων.

Μέσ. βορίζουμι Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορρᾶς. Ὁ τύπ. ἐβορίζω προσέλαβε τὸ ε διὰ τὸν ἀόριστον ἐβόρισα—ἐβόρτσα, ὃ δὲ τύπος ἡβορίζω ὁμοίως διὰ τὸν ἀμάρτ. ἀόρ. ἡβόρισα—ἡβόρτσα.

Α) Ἀπροσ. 1) Πνέει βόρειος ἄνεμος ξηρὸς καὶ ψυχρὸς Εὐβ. (Κουρ. Ὁρ. Στρόπον.) Θήρ. Κάρπ. Κρήτ. (Κασιδ.) Κύθν. Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ. κ.ά.) Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ.) Πάρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κίτ. Μάν. Οἶν.) Πόντ. (Οἶν.) Ρόδ. Χίος κ.ά.—Λεξ. Περιδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν. Πρω. Δημητρ.: "Υστερ' ἀπὸ τῆ βροχῇ θὰ βορίσῃ Πάρ. || Γνωμ. Σὰ βροντήσῃ καὶ δὲ βορίσῃ, γνώριζε νότος εἶναι Κάρπ. "Εστραφεν το' ἐν ἐβόρισην, πάλι τσουνούργκος νότος Μεγίστ. Καὶ προσωπ. ἐγείρω βόρειον ἄνεμον Ἀθῆν. Εὐβ. (Κουρ.) Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.: Βόρισε ὁ καιρὸς Ἀθῆν. Ἐβόρτσεν ὁ καιρὸν Τραπ. || Γνωμ.

Ὁ Φλεβάρης το' ἂν φλεγίσῃ, καλοτσαίρι θὰ μυρίσῃ,

ἄμ-μα πάρη τσαὶ βορίσῃ, 'ς τὸ σατοὶ θελὰ μᾶς κλείσῃ

Κουρ. 2) Στρέφει τὸν καιρὸν πρὸς τὸν βόρειον ἄνεμον Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. κ.ά.: Τὸνε βόρισε τὸν καιρὸ Ρόδ. Ταχύτερον 'τονε μαῖστρος, μ' ἀπόψε τὸν ἔχει βοριμένο Ἀπύρανθ. 3) Πνέει βορειοανατολικὸς ἢ ἀνατολικὸς ἄνεμος Πόντ. (Οἶν.)

Β) Προσωπ. 1) Ἀερίζω, δροσίζω Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.): Φύσα τὸ' ἐβόρτοο με Ὁφ. Δὸς με ὀλίγο νερὸ νὰ βορίσω τῇ γλῶσσᾳ μ' αὐτόθ. Βόρισε με (κάμε μου ἄερα) Οἶν. Ἐφύσεσεν ἄερας κ' ἐβορίγαμε (ἐβορίσθημεν) Τραπ. Μετοχ. βορισμένος, δροσερὸς Οἶν. Καὶ ἀμτβ. δροσιζομαι Πόντ. (Τραπ.): "Εναν ξάι ἐβόρτσεν τ' ἀπάν' ἂτ' (ὀλίγον ἐδροσίσθη τὸ σῶμα του). β) Ἀμτβ. σκάζω ἀπὸ τὸν ψυχρὸν βόρειον ἄνεμον Τσακων.: Ἐβορίαῖ τὰ χεῖρα σι ἀπὸ τὰν κρᾶδα (ἐσκάσαν τὰ χεῖλη του ἀπὸ τὴν κρυάδα). γ) Μεταφ. παύω οἰονεῖ νὰ πυρέσσω, νὰ εἶμαι ἐρεθισμένος, ἀνακουφίζομαι Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.): Ἐβόρτσεν ἡ γερά μ' (ἡ πληγὴ μου)—ἡ καρδιά μ' κττ. 2) Φυσῶ, ἀναρριπίζω Πόντ. (Τραπ.): Βορίζω τὴν φωτίαν. β) Μέσ. σείομαι ὑπὸ τοῦ βορείου ἀνέμου Θεσσ.: Ἄσμ.

Χρυσὴ καντήλα κρέμιτι ψηλὰ 'πὺν τὰ οὐράνια... δίχους βορρᾶ βορίζετι, δίχους ἄερα σείόταν.

3) Λιχνῶ, λιχνίζω Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Σινασσ. Φάρασ. κ.ά.) Κρήτ. Νάξ. (Δαμαρ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Βορίζω τὸ γέννημα Δαμαρ. Ἐβορίζω τὸ σ'τάρ Τραπ. || Παροιμ. φρ. Παλὰ ἀδύρᾳ ἐβορίζ' (παλαιὰ ἄχυρα λιχνίζει, ἐπὶ τοῦ ἀνακινουμένου πράγματα παλαιὰ καὶ λησμονημένα) Χαλδ. Συνών. ἀνεμίζω (I) A 3, βορράζω 4) Λιχνῶ τὸν ἐκλεπισθέντα σῖτον καταρρίπτων αὐτὸν κατ' ὀλίγον ἐξ ὕψους πρὸς ἀποβολὴν τῶν πιτύρων Καπ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Κρώμν. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐβορίζω τὸ πλουγοῦρ' (πλιγούρι) Χαλδ. β) Χύνω τὸ γάλα κατ' ὀλίγον ἐξ ὕψους διὰ νὰ κρυώσῃ Καπ. (Ἀνακ.)

5) Καθαρίζω τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ χῶμα με τὴν βοήθειαν τοῦ ἀνέμου Μακεδ. 6) Ἀερίζω ὑγρὰν τροφήν με τὸ κουτάλι διὰ νὰ κρυώσῃ Πόντ. (Ἀμισ. κ.ά.) 7) Ἀμτβ. ξηραίνομαι Πελοπν. (Βούρβουρ.): Τὰ φύλλα βορίζουν.

βορικὸ τό, λογ. σύνθηθ.

Ἐκ τῆς λογίας ἐκφράσεως βορικὸν ὀξύ, ὃ ἐκ τοῦ Γαλλ. *acide borique*.

Φάρμακον ὑπὸ μορφὴν κρυσταλλικῶν λεπιδίων, τὸ ὁποῖον διαλυόμενον εἰς ὕδωρ θερμὸν χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικόν.

βόρινος ἐπίθ. Πελοπν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βορί.

Ὁ ἐκ τοῦ σιτηροῦ βορί παρασκευαζόμενος: Ψωμί βόρινο. || Ἄσμ.

Μοῦ 'βαλε βόρινο ψωμί καὶ τὸ κρασί της ξίδι.

βόρισμα τό, Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Πόντ. (Ἀμισ.) Σίφν. κ.ά.—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 362 βόρ'σμα Εὐβ. (Στρόπον.) κ.ά. βόρ'σμα Εὐβ. (Ἀκρ.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Γκριντ. κ.ά.) βόλισμα Κρήτ. βόρισμα Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.) ἐβόρισμα Πόντ. (Ἀργυρούπ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἐβόρισμα Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. Τραπ.) ἡβόρισμα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βορίζω, παρ' ὃ καὶ βολίζω, ὅθεν τὸ βόλισμα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Πνοὴ βορείου ἀνέμου Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Γκριντ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίφν. κ.ά.: Ἄσμ.

Τραναίε οὐ νότους 'πὺν μπρουστά, βορρᾶς ἀπὸν κατόπι

κὲ ἀπὸν τοῦ βόρ'σμα τοῦ πουλύ... τὰ σίδερα τσακίσκαν

Γκριντ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. β) Κλίσις τοῦ ἀνέμου

πρὸς τὸν βόρειον Εὐβ. (Ἀκρ.) Σίφν.—Λεξ. Αἰν. γ) Ραγδαία βροχὴ μετ' ἀνέμου οἰουδήποτε Μακεδ. (Βέρ.)

Συνών. μπόρα 2) Καθ' ἐνικ. καὶ κατὰ πληθ. βορί-

σματα, ἄνεμοι ἐτησίου βόρειοι ἢ βορειοανατολικοὶ Κύθν.

Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Παροιμ.

Τ' Αὐγούστου τὰ βορίσματα τὸ Μάιν ἀνεθυμούνται

(εἶναι δροσερὰ ὡς ὁ Μάιος) Κύθν. Συνών. μελτέμδα.

3) Ἐλαφρὸς βόρειος ἄνεμος, αὔρα βόρειος Κύθν.

Συνών. βορραδάκι, βορραδέλλι. β) Δρόσισμα ἐν γέ-

νει, ἐπὶ καιροῦ ἢ πυρέσσοντος Πόντ. (Τραπ.) 4) Φύ-

σημα, ἀναρρίπισμα Πόντ. (Τραπ.): Τῇ φωτίας τὸ βόρι-

σμα. 5) Τὸ λίχνισμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἀποχωρίζονται

τὰ σιτηρὰ ἀπὸ τὰ ἄχυρα Κρήτ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἀργυρούπ.

Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Συνών. βόρος. 6)

Τὸ καθάρισμα τοῦ σίτου ἀπὸ τοῦ χῶμα διὰ τοῦ ἀνέμου

Μακεδ.

Πβ. βόρρασμα.

* **βορισματί** τό, βορισματί Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βοριματί Κρήτ.

